

Accents ▶ ART

E. CAMPS

INGRID GUARDIOLA, JORDI MITJÀ I JON URIARTE

► Casa Empordà, Figueres. Plaça de l'Escorxador, 2
🕒 Fins al 31 de març.
Horaris: www.figueres.cat

■ La Casa Empordà de Figueres acull «Ésser expropiat», un projecte expositiu dels artistes Jordi Mitjà i Jon Uriarte i de la cineasta i assagista Ingrid Guardiola que, en el marc del Terra-lab, assaja una mirada alternativa al territori circumdant. L'origen de la iniciativa cal cercar-lo, en primer lloc, en l'encàrrec que se'ls va fer des de Terra-lab, un projecte «coral i interdisciplinari de recerca i innovació en el camp de la creació visual» que pretén «posar en estat de debat i de creació el concepte de paisatge i de territori partint del treball entre artistes, fotògrafs i pensadors nascuts a partir de l'a-

ny 1968». Fidels, per tant, a l'esperit d'una empresa cultural capitanada per Vicenç Altaïó, Ignasi López, Sergi Opisso i Román Yñán, el trident Mitjà-Uriarte-Guardiola va fer allò que millor sap, és a dir, arremangar-se i afinar els sentits amb l'objectiu de captar (i capturar) les pulsions subterrànies d'un territori tan singular com pot arribar a ser el de l'Albera. D'això es tracta: «El nostre projecte —confessen— es titula Ésser Expropiat, perquè, d'una banda, és el títol d'una notícia del 1978 del Diari Avui («El poble d'Espolla no vol ser expropiat»). Qui és el poble? Qui expropia a qui? Com afecta a la fisonomia i a les relacions presents i futures del poble aquesta expropiació? Què vol dir expropiar? Hi ha expropiacions passives i d'altres d'actives? Bones i dolentes? Canvia, amb el temps, la definició i pràctica de l'expropiació?». **E. CAMPS**

LOLA GUERRERA

COL-LECTIVA

► Can Mario, Palafrugell. Plaça de Can Mario, 7 🕒 Fins al 19 de maig. De dimarts a divendres d'11 a 13.30 h i de 17.30 a 20 h. Diumenges i festius d'11 a 14 h.

■ *El rostre, colecció olorVISUAL*, és una proposta expositiva que parteix del fons d'art de la colecció olorVISUAL configurat pel perfumista, col·leccionista i artista Ernesto Ventós (Barcelona, 1945). A través de la mirada de les dues comissàries, Natàlia Chocarro, adjunta de direcció d'art de la Fundació Vila Casas, i Cristina Agàpito, directora d'olorVISUAL, la mostra reflexiona entorn del rostre i reuneix una cinquantena d'obres d'artistes de gran rellevància dins del panorama contemporani actual. Articulada al voltant dels conceptes de memòria, ocultació i dissolució, cada un d'aquests àmbits s'acompanya d'un flascó que conté una fragància. **E. CAMPS**

XICU CABANYES

CABANYES I BARRACA

► Casa de Cultura-Fundació Fita, Girona. Plaça de l'Hospital, 6. 🕒 Fins al 17 d'abril. De dilluns a divendres de 9 a 21 h. Caps de setmana i festius tancat.

■ No deixa de ser il·lustrativa la presència, en una mateixa mostra, de dues personalitats aparentment tan diverses com les de Barraca (Banyoles, 1957) i Xicu Cabanyes (Serinyà, 1946): els uneix umbilicalment la cosmovisió artística de Fita (ambdós van ser-ne alumnes en un determinat moment) i la seva relació amb l'acte creatiu viscut, en essència, com a experiència transitòria que troba en la forma un aixopluc essencial. El magnífic catàleg editat per a l'ocasió (amb textos d'Alexandre Roa, Ramon Folch, Josepa Bru i Kim Bover, comissari del projecte) esdevé una magnífica eina per atansar-nos a dos dels «paisatgistes» més atípics de l'art català actual. **E. CAMPS**

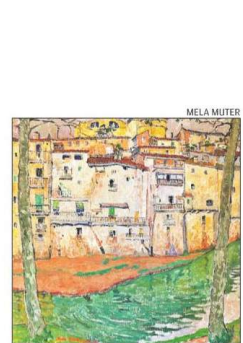

ISAKI LACUESTA

ISAKI LACUESTA

► Bòlit, Centre d'Art Contemporani de Girona. Rambla, Pou Rodó i Capella St Nicolau 🕒 Fins al 28 d'abril. Horaris: www.bolit.cat

■ La trilogia de videoinstal·lacions de gran format i el video-poema que Isaki Lacuesta presenta al Bòlit Centre d'Art Contemporani de Girona (previ pas pel Centre Pompidou de París) posen en relleu la capacitat creativa i pluridisciplinar d'aquest cineasta com a artista visual, una faceta que ha desenvolupat des dels inicis de la seva carrera artística. Isaki Lacuesta parteix del cinema i les arts visuals per investigar nous formats de presentació de les obres, buscant la col·laboració amb creadors d'altres disciplines, com ara l'escultor Pep Admetlla, per generar obres sorprenents per la riquesa de mirades, veus i combinacions. **E. CAMPS**

MELA MUTER

MELA MUTER

► Museu d'Art de Girona. Pujada de la Catedral, 12 🕒 Del 24 de novembre al 23 d'abril. Diari de 10 a 19 h. Diumenges i festius de 10 a 14 h.

■ Mela Muter (1876-1967), polonesa d'origen i establerta a París des del 1901, va esdevenir una de les pintores més reconegudes durant la primera meitat del segle XX. La mostra, la més completa d'aquesta artista polonesa presentada a Catalunya fins ara, explora la relació de l'artista i d'alguns dels pintors polonesos establerts a París durant la primera meitat del segle XX amb Catalunya i en subratlla la seva relació amb l'art català del moment. L'exposició, impulsada pel Museu d'Art de Girona, ha comptat amb un comissariat compartit de les historiadores de l'art Glòria Bosch i Susanna Portell i el doctor en història de l'art polonès Artur Tani-kowski. **E. CAMPS**

ÀLEX NOGUÉ

► **Palau de l'Abadia de Sant Joan de les Abadesses.** ☎ **Del 23 de febrer al 5 de maig.** Diari de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Festius de 10 a 14 h.

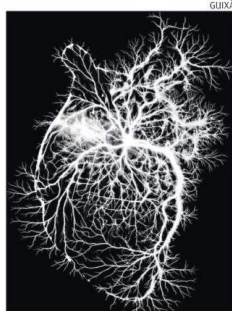
■ Fidel al seu particular guió pendular, Àlex Nogué (Hostalets d'en Bas, 1953) recuperava el seu registre més poètic, és a dir, aquell que amarava les pàgines de *Dibuixar un arbre* (2013), un llibre, en paraules seves, que tractava «de les similituds entre l'emoció que produeix un plançó al mig d'un bosc i l'emoció de traslladar-lo fins a l'interior d'una presó». I és que, en darrera instància, Nogué no deixa de reflexionar sobre els límits d'una disciplina, el dibuix, essencialment immediata i que, d'alguna manera, «l'obliga —subratlla l'artista— a situar-te en la vida, ja sigui com a artista o com a espectador». **E. CAMPS**

JORDI BOFILL

► **Mas Pi, Verges.** Cruïlla ctra. Torroella de Montgrí amb ctra. La Bisbal ☎ **Del 14 de desembre al 15 de març.** Dilluns i dimarts de 8.30 a 17 h. Dijous i diumenge de 8.30 a 00.00 h. Divendres i dissabte de 8.30 a 3.00 h. Dimecres tancat.

■ Ja ho deia Foix: «És per la Ment que se m'obre Natura». On no arriben els nostres sentits, arriba la nostra imaginació i, fins i tot, la nostra intuïció. Per això la pintura de Jordi Bofill es dirigeix cap a un espai còsmic que, malgrat ser real, sol romandre invisible: a les antípodes del surrealisme —entestat en fer visibles processos mentals—, Bofill intenta formalitzar un món d'aparença molecular i espermàtica que portem inscrit en la profunditat microscòpica de les nostres cèl·lules i que es desplega, a l'extrem oposat, en forma de galàxies i constel·lacions inabastables. **E. CAMPS**

RICARD GUIXÀ

► **ART en BRUT, Girona.** Cort Reial, 3. ☎ **De l'1 al 30 de març.** Diari d'11.30 a 14 h i de 17 a 20 h. www.artenbrut.info

■ «Melothesia», expliquen els responsables de la mostra que Ricard Guixà presenta a Art en Brut, és un terme barroc amb el qual es definia la relació per afinitat de tot allò que conforma l'univers: una metàfora holista del funcionament de la realitat en les diferents escales, des del macrocosmos fins al microcosmos, i d'allò que ho sustenta i cohesionaria, font primigènica de la vida. En aquest sentit, el terme defineix a la perfecció els objectius del fotògraf: l'exposició està integrada per 25 peces creades mitjançant l'aplicació de descàrregues elèctriques directament sobre el material fotosensible, procediment mitjançant el qual Ricard Guixà dóna forma a un dibuix fractal de llum, fent visible l'invisible. **E. CAMPS**

M. MANGRANÉ

► **Cultural Rizoma, Celrà.** Plaça de l'Església, 8. ☎ **Del 18 de gener al 16 de març.** Dijous i divendres de 17 a 20 h. Dissabtes d'11 a 14 h de 17 a 20 h.

■ Mercedes Mangrané, expliquen des de Rizoma, mostra pintures que treballen la superfície com a pell que es trenca i es deforma, que rellisca o és porosa, s'hi veu a través d'esclatxes, del volum i el relleu. La plasticitat és explorada a través d'un recull de temes sensibles al fragment i al detall, evocant paratges naturals i colors que fan palès l'artifici intermitent del paisatge diari. La mirada d'insecte sobre la quotidianitat juga amb la irritabletat de la superfície. L'imaginari de l'artista desvetlla el paratge mediterrani a través d'elements que aïlla: un sol que es desfà, un grapat de pinassa sobre un blau piscina o l'estudi del baf de la finestra en són alguns dels motius. **E. CAMPS**

JAVIER GARCÉS

► **Museu Darder, Banyoles.** Plaça dels Estudis, 2 ☎ **Fins al 22 d'abril.** De dimarts a dissabte de 10.30 a 13.30 h i de 16 a 18.30 h.

■ Hom no pot deixar de notar la importància que ha tingut la taxidèrmia en l'art contemporani: a diferència del gènere de la *Natura morta*, on allò que compta és assenyalar el caràcter fugisser de l'existència (*vanitas*), la taxidèrmia en mans dels artistes apuntaria en una altra direcció, a saber, la que no defuig els nostres instints necròfils més subterranis. Artistes com Jean Fabre, Rauschenberg, Edward Kienholz, Daniel Spoerri o l'alacantina Lorena Amorós (més propera) han utilitzat en major o menor mesura la taxidèrmia per parlar-nos de zones fosques de l'ànima humana: en tots els casos, el preu que han hagut de pagar és el de ser etiquetats com a política-ment incorrectes.

Expliquem això perquè molt a prop de casa tenim el que va ser el més irreverent dels Museus d'Història Natural, és a dir, el mític Darder de Banyoles. La transformació que va patir el 2003 va ser fruit d'un formidable exercici de correcció política i d'hipocresia museogràfica, un colossal despropòsit destinat a desdibuixar una col·lecció que representava, millor que cap altra, la visió eurocèntrica del món i l'ànima colonialista d'una societat, en el fons, encara victoriana. La bona notícia, en qual-sevol cas, és l'exposició que es pot veure al Museu de Banyoles. *El somni del taxidermista* és un dibuix i la història que hi ha al darrere: amb motiu d'un encàrrec de 2016, l'artista Javier Garcés va visitar durant set mesos el Darder per tal de documentar-se. Allò que havia de ser la simple il·lustració d'una púpet es va acabar convertint en una insospitada metàfora de l'acte creatiu. **E. CAMPS**